

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrta leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrta leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištvo, na katero naj se blagovoltjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Gambettov govor.

Za svobodo francoskega naroda je govoril največji mož na Francoskem v sedanjem času, Gambetta, pred nekaj dnevi v Lille volilcem govor, ki ga vse novine prinašajo in kateri, ne le da obsega ves republikanski program, torej program večine na Francoskem, nego tudi obsega velike ideje, katere naj tudi našim bralcem tu podamo.

O izidu senatskih volitev na Francoskem je najprej izrazil veselje, ker bode senat največji branik demokracije, pa bode tudi potrebna uzda za demokracijo. Do sedaj je beseda senat pomenila povsod: zbor služabnikov nasilja, zbor dvorjanov in hlapčevskih duš, a sedaj je narod sam volil senat in sedaj bode on zatočišče republike.

Prehajaje potem k volitvam za parlament, katere bodo 20. febr. pričele se, pravi Gambetta, da morajo te volitve dati republikansko, demokratsko, liberalno in miroljubno večino.

Monarhična ne more biti večina, ker na Francoskem je monarhija nemogoča. Gambetta obžaluje one, katere dosedanja izkušnja tega še nij naučila, in ki nemajo toliko domoljubja, da bi se odpovedali svojim iluzijam.

Monarhija je imela pač nekdanje svoje opravičenje in je Francoskej velike usluge storila; ali vihar revolucije je njene podloge odnesel, občna pravica glasovanja se Gambetti ne zdi zjedinljiva z dinastičnimi interesi.

„Naši izvoljenci — pravi Gambetta — morajo torej biti republikanci iz principa, kateri so izpoznali, da je danes na vzlic neizkorenljive demokracije na Francoskem samo jedna vlada mogoča: vlada vseh po vseh, vlada dežele po deželi, kjer je volilni princip od

zdolaj in od spodej na ostrinah države in mora občno glasovanje narodno prevzvišenje izrekat t. j. obstati mora politična enakost. Ta vlada je republika. Brez republike bomo imeli nemir v notranjem, strankarske boje, brezvladje, nered, in nered pomenja konec Francoske pred očmi in morda pod roko tujčevu.“

V nadaljnjem govoru naglašja Gambetta, da nij dovolj, da se volijo taki republikanci, ki imajo republiko samo na jeziku za zdaj, nego volijo naj se pravi demokrati, a zopet ne taki demokrati, ki za utopijami in nodosegljivimi cilji hrepené, nego taki, ki so prepričanja polni, da je treba veliko večino naroda znanstveno in nraštveno povzdigniti; možje, kateri bodo pri vladanji in pri zakonodavstvu mislili na to, kako s edstva dobiti, da se izluščijo iz mase naroda kapacitete, da se duhovi razsvetlé, da ne bode toliko talentov, zakladov kakor mrtev rudnik mej ljudstvom poginilo.

„Z imenovanjem demokrati — pravi Gambetta — jaz razumejem možé, ki na to težé in to želé, da se vrhovna vlast rabi po volji, velike večine, a ne na korist nekoliciga številca oseb, kake kaste ali jedne familije; možé katerim je vlada, proračun in moč države samo pomoček za razvoj vseh, ne da bi se le posamezni iz izplenjevanja okoriščali; možé, ki hočejo bremena in finančialne moči na vse jednako razdeliti.

„Dalje mora večina zbornice biti liberalna. In z besedo „liberalna“ razumejem jaz mnogo stvari. Pred vsem mislim jaz možé, kateri državi prepuščajo njeno pravo, in razumejo, da v modernej družbi oni, ki stoje na čelu vlade ne vladajo na svojo korist nego na korist ljudstva. Tudi razumevam pod tem možé, kateri ne da bi sekt-nemu duhu žrtve prinašali, glede vodstva člo-

veskih zadev dajejo samo od človeških ozirov, pozemeljskih interesov nagibati se in ki se strahom gledajo, kako uzurpira klerikalni in teokratični duh oblastje človeške svobode, uzurpacije, ki so nevarne pridobitvam francoskih revolucij.

V daljšem razvijanju je Gambetta pojem „liberal“ tako zaznamoval, da morajo možje voljeni biti, kateri svobodo vesti v vseh oblikah spoštujejo, kateri ne trpe, da bi kakovo duhovenstvo v državi bilo politična stranka, frakcija, ki se bori z drugimi političnimi strankami za gospodstvo v deželi in hoče politično razvijanje dežele voditi.

„Cerkev naj ostane cerkev, ali na javnem trgu ona nema ničesa iskati, pa ravno tako nič v svetovalstvu države ali parlamenta. Ona naj ostane na duhovnem polji in naj se varuje razdor sejati v debatah in političnih različjih. Ona naj se ne plazi v familijo in naj ne razdvaja očeta od sina, ženo od moža; ona naj ne razširja povsod sovraštva, ona naj ne širi strupa obrekovanja, kajti to nij le za Francosko in vso Evropo to je tudi za interese cerkve nevarno.

Gambetta, dolži ultramontanizem, da je on kriv, da nij mogla republika mirno vladati. Uže 60 let traje boj onih, ki vse pričakujejo od razodenja, in onih ki pričakujejo vse od one znanosti, katera razširja meje človeškega znanja. Ta duh boja naj se ne meša v politiko; on naj ostaje v knjigah, na prižnici, v akademijah.

Gambetta potem govori o postavi glede višjega nauka, katero je dosedanja francoska narodna skupščina sklenila in se izreka proti tej postavi, ker „oni ki so to postavili iznašli, terjajo vse mogoče svobode za sebe ali svojim protivnikom ne dajo nobene svobode. V njihovih šolah se bode učilo sovraštvo do pravičnosti proti drugim načelom, v našej

Listek.

Vaški angelček.

(Novelata.)

(Konec.)

Krčmarju, pri katerem je Henry stanoval, je žugal: da bode tujega gosta tepežem kaznoval, ako bi ga pri svojej hčeri kedaj še zasačil; le zagotovljenje krčmarjevo, da se Henry dostojno in mirno vede, je starca nekoliko potolažilo. Krčmar je svojega gosta posvaril. Henry se je moral več nočij truditi, da se mu je posrečilo, za trenotek z Mignono govoriti. Devojka ga je sprejela plakanjem, a tem bolj se je opirala na zvestobo njegovo, ko je zvedela, da mu je žuganje znano, a da vendar nij odjenjal. Henry jej je razodel, da mora v Pariz nazaj, a da se bode v dveh mesecih vrnil in jo pri očetu Dejeanu snubil.

Henry jo je imenoval angela — svoje najljubše, poljubovaje jo, solze jej vstavljaj, ter jo prosil, naj ga mirno pričakuje. Potem je še isti dan odpotoval v Plombières.

Kakor blisk se je razširila vest po Beauvallonu, da je Henry odšel; opazovali so vsi Mignono, in ko so opazili, da žaluje, morala je marsikako grenko o odšlem ljubimcu slišati.

„Le na videz je odšel, a po noči se bode do nje priplazil!“ govoričili so najhujši obrekovalci.

Mignon se je zelo izpremenila, bila je zdaj tiha, ogibaje se tujim očem, in pri najnavadnejšem delu je sanjerala, ter se zganila pri vsacem neznanem šumu. Nje oče je bil čmern, in na srci bolelne matere je črv neprenehoma glodal.

Približala se je zima, najžalostnejša za Mignono. Ko so druge devotke pri kolovratu sede in s prenjem zimsko dolgočasnost kraj-

šale, sedela je Mignon, od dné do dné bledejša, v samotnej sobi poleg matere, katera nij nikedar o tujcu izpregovorila.

A ko sta dva meseca pretekla, čas, katera je Henry začasnej ločitvi odmeril, in se je celó prijazna pomlad približala, a ljubček le nij prišel, bila je Mignon zelo nemirna — da bi kar zblaznela.

Spala nij skoro čisto nič, čestokrat se je prestrašila, in uže več listov v Pariz odposlala, a odgovora niti jednega sprejela. Jeden izmed listov prišel je njenemu očetu v roke, slučajno, ko ga je hotel nek brivec iz sosednjega sela na pošto odnesti. Oče Dejean obledi, pade skoro znak in jame burno kričati.

Preklinjal je dete, ki ga je onečastilo. Mati ga je tolažila, ter silila v sobo. Ko je bil sam z njo, jej je list prečital, mati se je jela tresti in je bridko plakala. Mignon je

sredi bodo za tujce odgojevani, to pa vodi v pogubo. Gambetta tedaj upa, da bode Francija, domovina svobodomislecev, domovina Voltairova, 20. febr. volila zbornico, katera bode rekla vsemu svetu: „Tukaj sem, še zmirom Francoska svobodnega preiskavanja in svobodne misli.“

H koncu razvije Gambetta še, da bode republika miroljubna, in burni klici: živele republika, živel Gambetta! končuje njegov govor.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Kotora, 10. t. m. se brzojavlja „Národnemu listu“: Vstaški glavarji izrekli so zahvalo vladi črnogorskega kneza Nikole zaradi njegovega junaškega obnašanja proti turškim prošnjam.

Iz Erceg-Noví se istemu listu 11. t. m. brzojavlja: Snaga najbolje vstaške vojske prikuplja se, da udari na Poljico, kjer bi Turci hoteli utrditi se in prevaliti v Sutorino. — Do 15. t. m. nabrala se bode mejnárodna četa na 600 mož. Dobrovoljci italijanski dolazijo z vsakim parobrodom.

Iz Dubrovnika se dalje 11. t. m. poroča: Vstaši odbili bodo odločno turške reforme predložene po grofu Andrassyju in v načelu vsak predlog izmirenja, kateri ne bi nasvetoval izgnanja Turkov iz slovanskega zemljišča.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. februarja.

Deželni zbori so s cesarjevim pismom, katero denašnja „Wiener Zeitung“ prinaša, sklicani na 7. marca.

Ustavovenci vseh treh klubov so sklenili, da hočejo v vseh vprašanih katera se tičejo ogerske nagodbe, skupaj posvetovati se in sklepati.

Za **Galicijo** misli baje vlada predlagati, naj se vzame posojilo 700.000 gold. kot pripomoč za obubožane kraje.

V **Zagrebu** so na vseučilišči mej študenti nastali nemiri. Uzrok je ta: Bibliotekar Kostrenčić nij hotel študentom dajati na čitanje političnih stvari na pr. ni brošur in starih časnikov ne. To je čudno, ker za zgodovinarja je jednako berilo potrebno in res se v Beču i v dvornej biblijoteki dobi. Djaki so remontirali. Akademični senat se je prenaglil, Kostrenčiću pritrtil in zarad tega celo necega jako talentiranega jurista relegiral. Vsled tega so hrupi na vseučilišči, ne predava se menda. Deputacija je šla k banu.

burno v svojo sobico planila, pobrala obleko in prihranjenih kacij 30 frankov in je z doma ubežala.

Prvi trenotek se je hotela v onem vodnjaku utopiti, kjer jo je Henry prvokrat ugle dal, a pamet jej je zabranjevala vir bistro vodice, svojim staršem vstaviti. Bežala je brez pomiselka skozi selo v bližnjo goščavo, ondi je séla in bridko plakaje ozirala v vas nazaj.

Ločitev jej je srce močno trla — mislila je na ubogo, ljubečo mater, katero bo morebiti pod zemljo spravila, in očeta spominjaje se, jej je isto tako žalost prsi obteževala; pripoznavaje, da je imel dovolj uzroka, ostro proti njej postopati, ker čutila se je krivo. Nikakor si pa nij mogla misliti, da jo je Henry ogoljufal; naštevala si je vse mogoče slučaje, da bi opravičila njegovo izostajanje. Nij-li mogoče, da je bolen, ali celó da je umrl?

Vnanje države.

Iz Carigrada se oficijalno brzojavlja: Sultan je podpisal irado glede dovoljenja v osnovi Andrassyjeve obseženih reform. Ta odlok se je zastopnikom šestih velevlastij naznanil, zastopnikom turške vlade pri šestih vlastih telegrafično poročil. Točka glede porabe jednega dela dohodkov (na korist dotične provincije same) bode se odločevala v mešanjej komisiji v vsakej provinciji.

Iz **Srbije** se „Pol. Corr.“ piše, da je neizogibljivo, da bode zopet Ristić na vlado poklican in potem je akcija Srbije gotova.

Turčija je povsod gnjila. Sedaj je tudi v Angori prišlo mej armenskimi Hassunisti in katoliki do krvavega boja, v katerem je 22 ljudij ranjenih bilo.

O **angleškej** politiki gledé orjenta se vsled prestolnega govora mnogo piše in ugiba. Največ zavoljo tega, ker si Angleška obvaruje pristo roko, torej tudi svobodo v vojno seči, ako se razvname. To se vé, da da ne kaže, da bi praktični in izurjeni Angleži verovali, da se bode spomlad mir ohranil.

Dopisi.

Iz Postonjske okolice 13. febr. [Izv. dop.] Kakor uže mnoga prejšnja leta, krevsal sem tudi 30. p. m. v Postojno k čitalničnej veselici, da se v družbi starih prijateljev nekoliko pokratkočasim in filisterske muhe nekoliko preženem, ter za národ „recte“ novce malo bolj po gospodsko jem in pijem. Kesal se baš nijsem niti za pot niti za novce, ki sem jih udušil, a vendar sem več in boljše zabave pričakoval, kakor jo je baš bilo. — Ne rečem, da se je slabo pelo in igralo, ali, da nam bi bil za národ vneti g. Doksat z jedili ali pijačo slabo postregel. Ne. Tega ne, kajti, ko bi to trdil, imel bi smrten greh. Program vršil se je jako ugodno, kajti pevci, mej katerimi smo tudi z veseljem zapazili dva duhovnika, zadostili so svojej nalogi. Cvet veselice bila sta dobro nam došla gg. kapelnika Stöckl in Pick. — Ta dva virtuoza, očarala sta nas z izbornimi melodijami na goslih in na glasoviru tako, da bi jih bili do ranega jutra neprenehoma radi poslušali. Čast, torej komur čast, a ta dva gospoda zaslužita jo v dvojnej meri.

Da se je tudi vrlo plesalo, je baje nepotrebna opomba.

Pogrešali smo pa jako slavnostnega govora in kake gledališke igre, katerih je Postonjska čitalnica uže mnogo z dobrim vspehom na oder spravila. Vemo, da pri sedanjih okolnostih kaj tacega nij lahko mogoče kar na-

Ko je premišljevale posédala, ne vedoč, kaj početi, priskakljal je hitronogi brivec, ki jej je bil zelo radovoljno postrežljiv. Takoj uganil, da je tu tolažbe treba, tedaj jo je skušal tolažiti, ter jej nasvetoval, nemudoma v Pariz odpotovati, ljubimca iskat, da se ž njim vrne in vse natolcevalce v vasi osramoti. Mignon se je okrepila, in odšla z brivcem v Blaisy Bas; kupila si je na železničnej postaji vozni listek ter se s polnim zaupanjem v srce, v Pariz, svetovno mesto odpeljala. V Parizu je bila uže marsikatera nedolžna devojka žrtev gnjusobnih zapletov — to je zakletstvo gizdavosti: jeden pot z nesramnostjo hoditi.

Tudi Mignono najdemo, da si je komaj dve leti iz Beauvallon, mej žrtvami neiskusnosti, pomanjkanja, najhujše bornosti.

Tuja, brez vse pomoči v gnječi in zapletkah svetovnega mesta, brez poguma, v

jedenkrat skupaj spraviti, a upati pa vendar smemo, da nas bode vrla Postonjska čitalnica tudi še z gledališkimi igrami razveseljevala. Pogrešali smo tudi jako mnogo Pivčanov in Podnanoscev, ki so v takih prilikah radi v Postojno zahajali. Da se pri prihodnej veselici v obilnem številu vidimo. —ski.

Iz savinjske doline 13. febr.

[Izv. dop.] Zima je letos izredno prav huda in naši otroci prav neredno šolo obiskujejo. Sneg pokriva uže dva meseca zemljo in vendar ga nemamo še zadosta, ker vsak dan je neprenehoma padal. Ako se ne motim ga imamo denes nad 14 decimetrov. Po takem je gotovo, da otroci ne morejo šolo obiskovati, ko še iz hiše ne morejo. Tudi pogrešamo, zdaj o zimskem času drv. — Po mnogih krajih jih čisto manjka, ker so naši očetje neprevidno klestili smrečje in druga drevesa, posebno takrat, ko je šlo toliko lesa na tuje. In vendar nij imel nobeden nič od tega. Nekateri kupci so dobili majhene krajcarčke. Kmetje pa zdaj mraz trpijo. Pomislite, kmetovalci, kaj bodo vaši sinovi počeli, ker ste vi tako nepremišljeno z lesom ravnali? Ako delate tako naprej, ne bodo le ljudje stradali temuč tudi za naprej mraz trpeli. „Kdor tija v jeden dan seka gozd, jemlje svojim otrokom drva, mokroto in zdravje“ pravi pregovor. Ker vedno drv potrebujemo, treba je tudi drevesa sekati, toda sekajte le dorasla in pustite naj se mlada dorastajo. — Marsikak krajcar, ki se skupi iz gozda, vam bode tako ušel; to je res. Lehko si pa pomagajte drugače. — Obdelujte polje bolj previdno! Ako vam je mogoče, nekoliko „po bukvah!“ — Vi sicer nemate zaupanja do tega, toda le pomislite da možje, ki pišejo take kmetijske bukve, pišejo iz lastnega izkustva in so kmetovalci kakor vi. — Pošiljajte, kadar bo mogoče, pridno otroke v šolo; učitelj jim bode lahko povedal marsikaj, kar jim bo pri obdelovanji polja koristilo.

Z novim letom se je vpeljala povsod nova mera in vaga. — Iz začetka je preračunjenje, posebno za kmeta, prav sitno. — Goljufije so na dnevnem redu! Kadar se bomo navadili, bode se po novej meri veliko lažje računalo, ker gre vse na desetine.

Končno naj popravim dopis iz Ljubnega vest, o mozirskem „führerju“. „Da je bil namreč ta gospod, pred jednim mesecem od jednega fanta nabit, ko ga je hotel ukleniti“ nij res. Nij vse res, kar se govori, in mnogo je res kar nobeden ne govori.

domovino vrniti se, da bi ondi sramote in prokletstva poginila, begala je iskaje moža, ki jej je osodo tako neusmiljeno ogrenil — in iskala je brezvspešno.

Zamolčimo dolgo vrsto neprijetnostij, skušnjav, beganja in muk, s katerimi se je uboga devojka bojevala.

Brezštevilni so slučaji, s katerimi peklenščak nesramnosti svoje ugrabljene žrtve v žrelo meče. Mignon se jej je udala, obupna, nezavedna v svojej notranjej oholosti.

Kaznovana zaradi nezvestobe, je zopet oproščena, padala globočje in globočje — in bila v ječo obsojena.

Tu je bila mirna, udana ujetnica, voljno svoje dolžnosti izpolnovaje, čitaje pridno po-božne knjige, in je vedno božjo hišo obiskovala. Čestokrat je zamišljena sedela, a tudi mnogokrat bridke solze točila.

Necega dne, ko so ujetnice pri svojih

Domače stvari.

— („Slovenske knjižnice“) drug zvezek je danes izšel in se dobi v „narodnej tiskarni“. Po pošti ga razpošljemo jutri.

— (Umrl) je v nedeljo v Ljubljani Matvez Gnezda, kavarnar na velikem trgu, pošten mož, narodnjak do zadnjega. Naj mu bode blag spomin.

— (O spravi narodnjakov na Goriškem) so nekateri „konservativni“ intranzigenti pisali za slovenstvo žalostne t. j. protivne izjave. V zadnjem „Slovincu“ beremo pa jedenkrat drug glas, ki bolj pošteno tako-le govori: „Zakaj se je začelo na Goriškem resno misliti na spravo? — Zato, ker so vsi sprevideli, toliko na konservativnej, kakor na liberalnej strani, da tako ne gre več naprej, da z razporom gremo v vseh zadevah rakov pot. Razpora nasledek je vselej propad politične in javne veljave. — Da se je vendar konservativna stranka odcepila od liberalne, nij temu pripisati, da je morda mislila v razporu pridobiti Slovincem večjo veljavo, ampak ker se je nadejala, da bo premagala se svojimi zdravimi načeli nasprotno stranko, a obe stranki ste le životarili, mej tem pa vedno bolj jasno spoznavali, kako merijo sovražni naka ni gospodujočih ustavovercev, Slovence čisto zatreti. Nevarnost, da Slovenci propadejo, je od dne do dne večji. Vidite, da nameni so bili čisti in pošteni, ker šlo je za obstoj katoliškega slovenskega naroda. Tudi nijso možje stvari tija v en dan dovršili, kajti obravnava trajala je dobrega pol leta.

— (Vreme.) Včeraj 15. febr. smo v Ljubljani imeli jedenkrat zopet solčno vreme. Sneg, debel, kakor ga najstarejši ljudje ne pomnijo, začel se je tajati. Hišniki, ki se tudi boje, da bi jim velika teža na strehah ne podrla slemena in podstrešja, kidajo se streh sneg, zato je hoja po ulicah po jedna mesta nevarna in težavna, da si se sneg vedno odvaža, kolikor se da.

— (Z železnice) se nam poroča 14. febr.: Peljal se je z današnjim brzovlakom baron Rodić v Gradec. V visoko važnem času v katerem vse na odločitev sili, je njegovo potovanje proti severu sigurno važnega pomena. — Obžalovati je, da se je g. generalu majhena nezgoda pripetila. Brzovlak, v katerem je tudi on bil, je mej Logatcem in Borovnico iz tira ušel in sicer na čudoviti način.

opravilih sedele, sta nenadoma dva višja ministrska uradnika došla, preiskovaje ondašnje ječe. Mignon je istokrat brezmiselno sedela, ne brigaje se, kaj se krog nje godi, in je svoji roki mehanično v delo zagrebla.

A ko je tik nje jeden iz mej ministrskih uradnikov se spremljajočim ga preglednikom izpregovoril, skoči, kakor bi iz jasnega vanjo treščilo po konci. Njen pogled se ujame z govornikom. Glasno vsklikne, ter se v nezavednosti zgrudi. Uradnik jo je pazljivo pogledal, ves zmeden je hotel nekaj preglednika vprašati, a besedo mu je zaprlo, spomin ga je kakor blisk prešinil, močno je zarudel — ter odšel.

Nekoliko nerazumljivih besedij obžalovanja je bilo vse, kar je svoj pot nadaljevaje o ujetnici izustil, katero so takoj v njeno ujetnično sobico prenesli.

Mignon je v onem višjem uradniku svo-

Tendar prve mašine in prvi kolesi vseh vagonov so iz tira izstopili, druga mašina je popolnem v tiru ostala, ravno tako zadnji kolesi vóz. In v tem nevarnem položaji se je brzovlak (se ve da navzdol) čez dva kilometra daleč plazil. Ta nevshečni slučaj nij imel družega nasledka, kot onega, da so se osobni vlaki iz Trsta in iz Ljubljane precej zakasnili. Iz tira prišli vlak, kateremu je prišel tudi iz Ljubljane posebni vlak na pomoč, bil je v primerno kratkem času v tir vpeljan. — Da se slični dogodjaji pri velikanskem snegu večkrat ne ponavljajo, to je res več kot sreča. — Od Dunaja do Divače je nek le jeden sam tir prost; da sneg raz družega tira spravijo, zna še več dnij trajati.

— (Iz Trsta) piše „Edinost“ pod naslovom: „Okoličanski poslanci in mestno svetovalstvo“ sledeče: Kdor ne pozna značaja tržaškega mesta ga svetovalstva, čudi se lahko, da vsak predlog okoliških poslancev pri glasovanji vselej pade. Šest poslancev iz okolice, kateri se potegujejo za pravice okolice, nazovi — liberalna stranka vedno preglašuje in uničuje njih dobre namere. Da tako dela laška stranka veliko krivico okolici, ko večina tlači manjšino in jo terorizira, to uže vrabci na strehi čivkajo, to tudi gospod „Hermet“ e „tutti quanti“ dobro znajo in ne pomislijo, da vsak izobražen človek obsojuje delovanje mestnega starašinstva z zaničevanjem in nevoljo, ker pravične zahteve in prošnje svojih občinarjev z nogami tepta, ter prihaja lehkomišljeno z njimi na dnevni red. Žalostno je gospodarstvo v takej hiši, kjer gospodar dvojo mero jednako zasluženim rabi, ter prešlišuje pravične prošnje svojih podložnikov; tak gospodar je tržaški magistrat v vsem svojem svitu. — Naši poslanci so povzdignili glas na tribuni, dobro slikali stanje okolice, navedli velike zagreške mestnega magistrata, pokazali žalostne nasledke, kateri izvirajo iz tacega gospodarstva. Poslanci okolice so vestno storiili svojo dolžnost, da jim nemamo ničesa očitati. — Večina prebivalcev okolice je te misli, da bi boljše (? Ur.) bilo, da se naši poslanci ne udeležé mestnega zbora, kajti zasedanje v mestnej dvorani nij drugo, nego izguba časa, ne doseže se nič, laška stranka si je zapisala na svojo zastavo „moč pred pravico,“ zveličano laščino sili v okolico na vse načine po šolah in uradih, vsi razglasi, ukazi itd. so v laščini, ubogi ljudje, nezmožni laškega jezika, večkrat se kaznujejo zarad prestopka ukazov očetovskega magistrata. Ako

jega Henrya izpoznala. Mlad plemenitaš one stroke, ki se lehkomišelnost povsodi udomači, priljubil se je v višjih krogih in je v malo letih visoko stopinjo uradniško došel.

S kakim občutjem je ujetnišnico zapustil, to je pač zamolčal. Morebiti ga je za nekoliko trenotkov v srci skelelo, videčega osodo ogoljufane revice, a po preiskavi je pri dobrem zajutruku utopil neljub spomin na izlet v Plombières — v burgundci.

Mignon je na dan izpoznanja svojega najljubšega — zblaznela, in prepeljali so jo v Bicêtre — uboga žrtev gizdavne sleparije, jednaka drugim te vrste.

Čitalec in vzlasti krasne čitalke želele bi, da bi povest prijaznejše končal, a ker ne pišem romana, tedaj istinito dogodbo, moral sem stvar neprijetnemu razvitku prepustiti.

Poslovenil J. Geceļj.

kak domač poslanec omenja to krivico, nasprotna stranka vse zavrže in reč ostane pri starem; tako gre od leta do leta. Očita se našim poslancem, da nijso solidarni, ako ne trobijo v laški rod, ako očitajo slabo gospodarstvo, slabo porabo ogromnih novcev, dobljenih tudi iz krvavih žuljev okoličanov. — Dokazi njih ekonomičnih del so tako ogromni, da sleherni z glavo maje, ko ogleduje palačo na velikem trgu in druge magistratove stavbe. Magistratova palača je požrla iz občinske denarnice pred tremi leti 50 tisoč gld. da so jo popravili, leto potem pa so jo do tal podrli ter sezidali zdaj stoječo španjsko steno, katera daje spričevalo zmožnosti mestnih očetov v gospodarstvu, kakor v okusu moderne stavbe. Palača poka v vseh delih, ker je vsa stvar lehkomišljeno ustvarjena, brez trdnega temelja, bolj na videz, nego na korist zidana; požrla je toliko novcev, da človeka mrzlica trese, ko sliši nenavadno število tisočev imenovati. Mej tem pa, ko se v mestu denar zapravlja, je okolica v blatu brez svečave, brez potrebnih cest in potov. — Če se nazhane, da v vodnjak v okolici gnojnica iz komunske ceste teče in nesnaži vodo, konstatira učena komisija, da izvira nesnaga iz podzemljskih skladov in dotični gospodar mora plačati komisijo ter molčati, če tudi vodnjak uže nad sto let čisto vodo polni. To je očetovski magistrat z najboljšo organizacijo, proti kateri se vsa okolica pritožuje. Deželni poslanci naj do novih volitev energično terjajo vse, kar ljudstvu treba; njih besede, na tribuni govorene, ne ostanejo mrtev glas mej štirimi stenami, nego razlegale se bodo jednako jeziki mej pečinami po vsej domovini in tudi čez mejo daleč; ves slovanski svet izve, kaki liberalci so tržaški levčarji v mestnem zboru, katerih glasilo je: sebi vse, okoličanom nič.

Razne vesti.

* (U m o r.) V Pelznu na Češkem je umorila dekla svojega gospodarja trgovca Kopa, oropala ga in hotela njegovo zlatino zastaviti. V zastavnici je uradnik slučajno izpoznal, čegave so zlatine in tako je preiskavanje začelo se in našli so umorjenega gospodarja, dekle pa zaprli.

FORIANO.

V občnem zboru podpornega društva za dijake v Novomestu objavil je načelnik društva gimn. direktor Fischer družabnikom poslovanje odborovo.

Društvo ima 66 stalnih, in 31 časno prikladajočih udov, 3 stalni so odstopili in 3 še nijso plačali.

Dohodkov je bilo 627 gl. 86 kr. gotovine in 50 gld. z obligacijo; stroškov pa 626 gld. 49 kr.

Leta preteklega in tekočega dalo se je 59 učencem obleke, obutve, deloma plačila za stanovino, kar je stalo 321 gl. 58 kr.; učne knjige za 35 učencev znašajo 105 gld. 81 kr.; šolnina in vpisnina za 8 učencev 73 gld. 20 kr. — Ostanek 74 gld. 36 kr. potrošil se je na tiskovine in druge potreščine.

Koliko pripomore podpiranje, to kaže množenje učencev v 1. razredu; so učenci, ki bi brez podpore ne mogli študirati in ravno podporjenci so mej prvimi dijaki. Naj bi se na korist mladeži in domovine tudi število podpornikov množilo, zlasti mej posestniki in duhovščino.

Denašnjeje številki je priložen cenik pravega in frišnega semena trav, itd. gosp. Popovića v Zagrebu.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo. Šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih. otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučiliščih v Mariboru zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih osov, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je tže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih i čustvenih bolečin, in sicer take, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zsprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescière prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescière popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav ceno in okusno

hrano, kot najboljši pripomček, ter ostanem Vas hvaležen.

Gabriel Teschner.

slušatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogl. niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavjenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutnic, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescière zasluži največje hvale, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popoignega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprevajenju, nespanji in hujšanju.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, te se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več ceni, ko pri zdravilih.

v plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescière-Biscuiten v pušicah in tabletah a 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja danajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Mohr, J. Svoboda

ekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschn, v Zadru pri Androviču. (324)

Dunajska borza 15. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	65	
1860 drž. posojilo	111	25	
Akcije narodne banke	871	—	
Kreditne akcije	175	—	
London	114	85	
Napol.	9	20	
C. k. cekini	5	41	
Srebro	103	20	

Za poljedelce!

Deteljno najboljše seme

Lucernsko in Štajersko, katero poganja, ako se seje na najpustejšem kraji, kakor tudi

semena za travo,

za katera garantira in o katerih lahko daje gosp. Fr. Skaza, tukajšnji posestnik najboljši spričevala, potem pravi florentinski

Pagliano-Syrop,

kateroga zdravstvena vrednost dokazuje mnogo spričeval, ima na prodaj

A. N. Kartin,

(13—2) trgovec v St. Marein pri Erlachstein.

Tučet.
14. februarja:
Evropa: Globočnik iz Postojne. — Blithweiss iz Delnice.
Pri Sloani: Vakonig iz Litije. — Kaufman iz Maribora. — Dobevec iz Gradaca. — Müller iz Dunaja.

Godba za bal.

Tukajšnja godbena kapela gode v in zvunaj mesta pri plesalnih veselicah s lesenimi in plehinstrumenti. Naročila naj se blagovljijo pošiljati društvenemu vodstvu v Ljubljani (glavni trg št. 238). (37—2)

Srajca za dame
namesto gl. 2, le gl. 1.

Prve dunajske fabrike za perilo

Pod tem naslovom

za dobrodelne namene pred kratkem otvorjen bazar vzbudil je občudovanje v najoddaljenejših krajih monarhije zaradi v istini cene razprodaje gotovo izvrstnega

perila za gospode, gospe in otroke, platna in prtov za mize itd.;

zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večje prodano tkalnico pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v prihodnje sledeče cene

na polovico izdelalne cene nastaviti.

Namesto dva samo jeden goldinar!

- 12 ang. batistnih robcev z barvanim robom obrobijene gl. 2, gl. 1.—
- 1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali nabranimi prsi " 2, " 1.—
- 1 stanovitno barvana srajca s perkala, naj-novejše šege " 2, " 1.—
- 1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta " 2, " 1.—
- 6 elegantnih batistnih robcev z barvanim robom obrobijene " 2, " 1.—
- 6 trojnih zavratnikov, najnovjše oblike " 2, " 1.—
- 1 prepletana srajca za dame z najboljšega shirtinga " 2, " 1.—
- 1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom " 2, " 1.—
- 1 fini ponočni korset najboljše bice s shirting-robceem " 2, " 1.—
- 6 finih platnenih robcev, garantirane, da so iz pravega platna " 2, " 1.—
- 1 platnene spodnje hlače za gospode " 2, " 1.—
- 1 fina barvasta kreton-srajca, garantirana za pravobarveno " 3, " 1.50
- 1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi " 3, " 1.50
- 1 bogato olišpana srajca za dame najboljše vrste " 3, " 1.50
- 1 fino štikane hlače za dame prav e elegantno narejene " 3, " 1.50
- 1 shirting spodnja kika za dame najboljše naprave " 3, " 1.50
- 1 spodnje hlače za gospode iz pravega rumburskega platna " 3, " 1.50
- 1 angl. eksford-srajca najnovjše šege, garantirana za pravo " 4, " 2.—
- 1 srajca za gospode iz pravega rumburskega platna z lepo nabranimi prsi " 4, " 2.—
- 1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija, najnovjše šege " 4, " 2.—

- 6 parov finih angleških manšet modernejše facone gl. 4, gl. 2.—
- 1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo " 4, " 2.—
- 1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo " 4, " 2.—
- 1 fina spodnja kika za dame z izvrstnim lišpom " 4, " 2.—
- 1 hlače za dame iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladke in lepo okinčane gl. 1, 1.25, 1.50.
- 1 kika iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladko in lepo olišpana, gl. 1.80, 2 in 2.50.
- 1 korset iz barhenta, najboljši vrvčasti barhent, gladek in lepo olišpan, gl. 1.25, 1.50 in 2.
- 1 srajca za gospode rumburskega platna, gladka ali gubana, najfinejša gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
- 1 srajca za gospode rumburskega platna, fantazijna in štikana, najfinejša gl. 3.50, 4, 4.50 in 5.
- 1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijna, najfinejši gl. 1.50, 2, 2.50 in 3.
- 1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejši gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
- 1 kos 30 vatlov vrvčastega barhenta, najfinejši gl. 7.50, 8, 9, 10 in 11.
- 6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva gl. 9 in 10.
- 6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša gl. 14.50, 15.50 in 16.50.
- za 6 osov prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta gl. 3, 3.50, 4, 4.50 in 5.
- za 12 osov prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta gl. 8.50, 10, 11, 12 in 14.
- 1 kos 30 vatlov 3/4 šir. domačega platna gl. 6.50, 7.50 in 8.
- 1 kos 46 vatlov 3/4 šir. kreas platna gl. 16, 17, 18 in 18.50.
- 1 kos 50 vatlov 3/4 šir. irendskega in holendskega platna gl. 20, 22, 23, 25 in 26.
- 1 kos 54 vatlov 3/4 šir. rumburskega platna gl. 24, 25, 26, 28, 30, 32 in 36.
- 12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta gl. 3.25, 3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.

Naslov: Prva dunajska fabrika za perilo, Dunaj, Kölnerhofgasse 4, Dunaj.

Naročila proti pošiljanju novcev ali pa proti poštnem podzetju.

(16—6)

K. br. 1258.

Razglas.

Dne 21. februarja 1876 od 9. do 12. ure do polu dne v podpisnem občinskem glavarstvu hoče se držati javna dražba prodaje bukovega gorivog drva naj više ponudečemu po prilici 34000 metara kub. iz občinske šume Lisina.

Pogoji morejo se razviditi v ovomu glavarstvu v navadnih uradnih urah.

Glavarstvo občine Kastav, 31. januarja 1876.

Glavar: Marotti.

(31—3)